

Na písničkářské finále konkurzu Zahrady v Kuřimi postoupili bez účasti v semifinále **Tereza Terčová**, **Petra Hesová**

,
Jarda Urbánek

, a duo

Nestíháme

z Čech, a moravská dua

Petr Hudec a Karel Kloupar

, a

Barbora Baronová a Beata Bocek

. Z moravského semifinále v Orlové k nim přibyli

Salamander

,
Zrcadlové sestry

,
Zdeněk Hamřík

,
NSPB

,
David Vysloužil

a

Bublavá Sova

, jako náhradnice pak

Renata Moravcová

.

Předchozí malou rekapitulaci již známých jmen si dovoluji rozšířit o nová reportáže z českého finále. Proběhlo 9. dubna v městě Turnově považovaném za jednu z bran Českého Ráje. Tamní malé, leč krásné divadlo jsem navštívil poprvé. Přesto jsem měl od první chvíle pocit přátelsky domácké atmosféry. Záhy jsem seznal, že není dána pouze útulností divadélka, nýbrž že ji vytváří především tamní správci konkurzní podstaty Vašek a Dana Feštovi, nemálo podpoření speakerem akce, nejen v Pojizeří oblíbeným muzikantem a rozhlasovým redaktorem Mírou Ošancem. Hned zkraje, než se pustím do toho hlavního - do písničkářské chasy, jim chci poděkovat za hezký zážitek.

Přesto, že písničkáři byli pro konkurz Zahrady vybíráni ze zhruba osmdesáti zaslaných demonahrávek apod. (žel bohu prý velmi různé technické kvality), nebyla úroveň toho, co předvedli turnovští uchazeči vyrovnaná ani zdaleka. Nepříliš silný dojem

Yveta Škorpíková a Tereza Novotná

foto: Pavel Charousek ©

ve mně zanechali písničkáři **Petr Šilhavý** z Mladé Boleslavi, **Jakub Jimmy Šulc** z Liberce, **Pa
vel Kavka**

z Českých Budějovic a

Hanka Vosátková

z Rumburka. Všechny jsem je slyšel poprvé, vím, že dílo nelze objektivně posoudit podle tří až pětipísničkové ukázky (hrálo se na volný limit 12 minut) a budu rád, když naše příští setkání bude šťastnější.

Možná měl někdo z nich jen nešťastnou ruku při výběru písní, stejně jako oblíbený pražský hudební humorista **Michal Knébl** ze sdružení Krychle. Jinak lze sotva vysvětlit, že ve stejném sále, ve kterém loni sklízel nadšené ovace, tentokrát jeho tvorba vůbec nezabrala. Postavil vystoupení hodně na legraci, delší melodická záležitost chyběla a drobných hudebních vtípků bylo asi zbytečně mnoho. Možná není krásný divadelní sál na srandičky postavený tak dobře, jako Krychli domovská Balbínova poetická hospůdka?

Nejmladší písničkářskou generaci reprezentovalo duo **Yveta Škorpíková** (kytara, autorka písní) a **Tereza**

Novotná

(především příčná flétna) z Poličky. Děvčata se doposud zúčastňovala Dětských Port a podobných soutěží. Turnov pro ně byl premiérou na dospělácké scéně a obě na svůj věk velmi dobré instrumentalistky se držely statečně! Jen ty písničky jakoby mi něco připomínaly? Možná velmi rannou tvorbu Martiny Trchové. Ale nejspíš jen určitou tvůrčí nevyklusaností tehdejší Martiny a dnešní Yvety a taky flétnou, kterou tisknou ke rtům hudební partnerky obou autorek? Ale hezké to bylo. Milé.

Mužským protipólem předchozích bylo duo **Adam Katona** (18 let, Přelouč) a **Lukáš Šulc** (23 let, Česká Třebová) s akustickou a elektrickou kytarou a harmonicky velice zajímavou autorskou tvorbou. Z textů se mi nejvíc líbila poetika

Hradecké

, k těm dalším bych měl malou výhradu: Zkušenější písničkář by v nich škrtal a dobré verše schovával do dalších písní. Už proto, aby nemusel mít slabiku pod každou notičkou. Ale jinak je paráda, že tihle kluci toho potřebují tolik říct a snaží se to říkat hezky.

K -náctiletým vlastně patří i **Alena Vítová** z Dobré vody. Výrazná osobnost jistá ve zpěvu i mluveném slovu. Výborná kytaristka, která svými nápaditými melodiemi i texty už nějaký čas překračuje generační hranici. Nemluvě o tom, že vedle písničkařiny stíhá i působení ve dvou kapelách. Věříte, že jsem si její úžasné mládí, po zážitku v Turnově, uvědomil teprve teď, při psaní reportáže den po návratu?

*Chceš-li se, Arnošte, dostat do šance,
Nedělej si prdel z Mirka Ošance,*

radil sám sobě při vstupu na scénu **Arnošt Frauenberg** ze Žebráku. A přišlo mi, že legrace tento jindy velmi úsměvný poeta ze sdružení Krychle nad míru nenadělal. Možná je to tím, že pseudoslovenská *Písnička zhrzené*
písničkářky není

zrovna můj šálek čaje a
Klíště

už moc znám. Dobře jsem se ale bavil při epigramcích, kterými písničky prokládal a nejvíc mě vzalo, stejně jako ostatní,

Blues cestujícího železnicí

. Dokonalá hudební kompozice s vtipným, leč naprosto vážně míněným textem. Takových písniček Arnošt moc nemá a jejím zařazením se terfil do černého! Nejspíš se stala mojí velmi oblíbenou?

Jen v první písni hrál na kytaru (elektrickou) romantik **Michal Vaněk** z Nového Boru. Dále své příjemné melodie s poetickými texty (př.

Když vrabci ráno do žížal klovou

či

Dotknout se slůvkem

) doprovázel na klavír a já měl pocit, jako by se umělý listnáč zdobící scénu jasněji zazelenal a oranžovorudě namalované slunce s nápisem Zahrada na drapérii v pozadí jeviště zazářilo.

Jakoby paprsek čehosi jiného, milého a příjemného mezi nás zasvítíl? Viděli ho nejspíš i ostatní diváci a dali to hodně znát.

Velkým zážitkem pro mě bylo vystoupení viditelně středogeneračního účastníka konkurzu, rebela na první pohled, velmi dobrého kytaristy a hráče na foukací harmoniku, zpěváka se zajímavým chraplákem, **Standy Štěpa** z Hradce Králové, který se snaží o comeback po zhruba deseti letech. Prezentoval se současnou tvorbou i výrazně staršími písněmi. Obojí mělo společné kořeny kdesi v buřičském proroctví Vlasty Třešňáka či Vladimíra Merty a já si byl od prvních tónů a veršů jist, že tenhle chlap do Kuřimi jet musí.

Napsal uživatel Cimbura
Středa, 20 Duben 2005 04:00

Zajímavým kontrastem Standovu rebelství byl bezprostředně následující dobře promyšlený blok písní z vážnější části tvorby **Petra Sedláčka**. Tento člen Krychle, tč. z Prahy, mne pokaždé zaujme vzácně vyváženým poměrem dost neobvyklé akorátnosti a někdy až nečekané upřímnosti, které působí překvapivě bezprostředně. I v Turnově si troufl vážné věci, jako je

Disneyband na ilustr. snímku

foto: Vítek Školník Urban ©

Bohnice blues (tentokrát odvedené naprosto jedinečně) nebo *Havraní*, proložit, se zmíněnou bezprostředností, jemně humorným slovem. Inteligentní vtipálek, milovník rodného jazyka a pozoruhodný písničkář byl pozásluze odměněn bouřlivou odezvou sálu.

Jako poslední o postup do Kuřimi bojovalo pražské duo **T'n'T - Tereza Ženatá a Tomáš Ludvíček**. Mladí muzikanti s překvapivě dlouhou a pestrou hudební minulostí působící společně druhý rok našli zpočátku uplatnění ve spirituálech, gospelech atp., později i v původní tvorbě. A s tou především vystoupili v Turnově. První píseň *Dej mi lék* byla takřka stoprocentní (vadila mi jen krácená poslední slabika ve slově všelék v každém refrénu - všelekat bych se nikdy nechtěl!) a druhá se taky povedla úžasně. I když jim zbytek už tolik nevyšel, dal hlas hlediště mohutně vědět, že jim postup do Kuřimi přeje.

Na konci programu, stejně jako na začátku, vystoupilo pohostinsky duo **Disneyband** z Liberce. Mám dojem, že zde jsou Věra Soukupová a Martin Kadlec doma nejen trvalým bydlištěm. A to je dobře.

Po jejich druhém vystoupení hlásil Vašek Feštr výsledek konkurzního řízení, k jehož podstatě se dopracoval společně se svojí chotí, Mirkem Ošancem a do jisté míry i se zúčastněnými umělci. Všem třinácti vystupujícím sólistům a duetům bylo totiž na začátku rozdáno po jednom hlasovacím lístku, kterým vybírali postupujícího ze svého středu. Téměř pětadvacetiprocentní důvěru kolektivu, celé tři hlasy, dostal **Petr Sedláček**. Vašek Feštr a spol. pro postup do Kuřimi dále vybrali bez určení pořadí **Alenu**

Vítovou

Napsal uživatel Cimbura
Středa, 20 Duben 2005 04:00

duo

Yveta Škorpíková a Tereza Novotná

, duo

T'n'T

,

Michala Vaňka

a

Arnošta Frauenberga

. Náhradník určen nebyl. Ale mohl jím být třeba Franta Vlček z Krychle, kdyby se Zahrady mazaně neulil úrazem na zahradě. Poraněný prstík struny řádně neprožene a že byl jeho majitel do Turnova vybrán je málo platné? Škoda.

Závěrem musím říci, že mi byl pobyt v Turnově poprvé v životě příjemný. Vzpomínky na setkání s tamními čackými orgány VB za mého trampského mládí rozhodně nepatří mezi nejkrásnější. Branou Ráje (i když jen malého, Českého) pro mne město Turnov učinili teprve písničkáři. Děkuji.